

ÎN C H E I E R E

05 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Crainic Arcadii,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Crainic Arcadii împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la obligarea furnizării informației și recuperarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Crainic Arcadii și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 noiembrie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă,

constată:

La 12 aprilie 2013, Crainic Arcadii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a RM cu privire la obligarea furnizării informației și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 22 martie 2013, a expediat în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale o cerere, recepționată de către ultimul la 25 martie 2013, prin care a solicitat în temeiul art.4 alin.(3), art.8 alin.(4) și art.16 al Legii nr.190-XIII din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare cât și art. 10 alin.(1), art.16 alin.(1), art.21 și art.23 al Legii nr.982 din 11 mai 2000 cu privire la accesul la informație, expedierea în adresa sa a informației privind mărimea pensiei calculate conform art.73 al Legii nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, acesta fiind în vigoare până la 01 iulie 2011, cât și conform art.46 alin.(2) al Legii privind pensiile de asigurare sociale de stat nr.156 din 14 octombrie 1998.

Susține că în cererea menționată a solicitat și expedierea informației, privind mărime pensiei de care beneficiază în temeiul art.46² al Legii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998, privind pensiile de asigurare sociale de stat, prin care s-au stabilit noi modalități de calculare a pensiei pentru procurori, începând cu de 01 iulie 2011.

Totodată, menționează că a demisionat din funcția de procuror la 24 martie 2011, în perioada când erau în vigoare prevederile art.73 al Legii nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, care reglementau alte modalități de calculare și asigurare a procurorului cu pensie pentru vechimea în muncă, iar la momentul de față

au fost stabilite noi modalități de calculare a pensiei pentru procurori și anume potrivit art.46² al Legii nr.156-XIV din 14 octombrie 1998, anterior mărimea pensiei era calculată din salariul mediu, pe cînd actualmente din salariul asigurat.

Afirmă că prin răspunsul nr. V-C-477/13 din 10 aprilie 2013, semnat de președintele Casei Naționale de Asigurări Sociale, aceasta sa eschivat de la un răspuns concret, făcând referire la art.46² al Legii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, i-a comunicat că în temeiul normei menționate va putea beneficia de dreptul la pensie de procuror din anul 2016, la atingerea vârstei de 56 ani, cu condiția confirmării unui stagiu de cel puțin 32 ani, dintre care cel puțin 15 ani în calitate de procuror.

Consideră că prin răspunsul menționat au fost încălcate prevederile legislației cu privire la petiționare, cât și i-a fost îngădit accesul la informație, care nu constituie un secret de stat, ci o informație de interes public pe care pârâtul era obligat să i-o furnizeze, în consecință fiind încălcate și prevederile art.7 alin.(3) al Legii nr.982 privind accesul la informație din 11 mai 2000.

Invocă că în urma acțiunilor ilegale a președintelui Casei Naționale de Asigurări Sociale, manifestat prin răspunsul din 10 aprilie 2013, dînsul a fost ofensat, astfel fiindu-i cauzat un prejudiciul moral, format din suferințe psihice, care îl estimează la sumă de 10000 lei.

Solicită obligarea președintelui Casei Naționale de Asigurări Sociale să-i elibereze informația solicitată conform cererii recepționate și încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 noiembrie 2013, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2014, a fost respins apelul declarat de către Crainic Arcadii și menținută hotărârea primei instanțe.

La adoptarea hotărârilor judecătorești, în susținerea concluziilor sale, atât prima instanță, cât și instanța de apel, cu referire la prevederile art. art. 6 și 10 a Legii nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, au concluzionat că Casa Națională de Asigurări Sociale prin răspunsul nr. V-C-477/2013 din 10 aprilie 2013, i-a explicat lui Crainic Arcadii în detaliu motivele pentru care acesta la moment nu poate beneficia de pensie pentru limita de vîrstă.

La 09 aprilie 2014, Crainic Arcadii a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii prime instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea acțiuni.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerându-le ilegale, neîntemeiate și emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Menționează că instanța de apel nu a dat aprecieri suficiente răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. V-C-477/13 din 10 aprilie 2013, prin care i s-a refuzat prezentarea informației solicitate privind calcularea mărimii pensiei conform art.73 al Legii nr. 294-XVI cu privire la Procuratură din 25 decembrie 2008, cât și potrivit prevederilor art.46² al Legii nr.156-XIV din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale, prin care s-au stabilit noi modalități de calculare a pensiei pentru procurori începînd cu 01 iulie 2012.

Afirmă că la emiterea hotărârilor contestate nu s-a ținut cont de prevederile art. 7 alin.(3) din Legea nr.982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, în care este

stipulat că în cazul dacă accesul la informație, documentele solicitate este parțial limitat, furnizorii de informații sunt obligați să prezinte solicitanților părțile documentului, accesul la care nu se conține restricții conform legislației, indicându-se în locul porțiunilor omise una din următoarele sintagme: „secret de stat”, „secret comercial”, „informație confidențială despre persoană”, iar refuzul accesului la informație respective a documentului se întocmește cu respectarea prevederilor art.19 din Legea menționată, în care este indicat, precum că refuzul de a furniza o informație, un document oficial va fi făcut în scris, indicându-se data întocmirii refuzului, numele persoanei responsabile, motivul refuzului, făcându-se în mod obligatoriu trimitere la actul normativ pe care se bazează refuzul, precum și procedura de recurs a refuzului, inclusiv și termenul de prescripție.

Consideră concluziile instanțelor de judecată neîntemeiate referitor la faptul că informația solicitată poartă un caracter analitic, deoarece nu s-a solicitat o analiză a unui act, ci o informație în temeiul actelor expediate care urma să fie furnizată, pe când în răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale lipsește motivarea refuzului furnizării informației.

Invocă că instanțele inferioare la emiterea hotărârilor nu au ținut cont nici de faptul că dânsul la 05 august 2013, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, cu privire la contestarea actului administrativ privind refuzul acordării pensiei pentru vechime în muncă și repararea prejudiciului material și moral, însă informația solicitată era necesară pentru a fi inclusă ca probă în această pricină civilă, fapt demonstrat prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 06 noiembrie 2013, prin care a fost respinsă cererea depusă privind conexarea ambelor cauze civile într-o singură procedură, iar încheierea nu a fost contestată din motivul de a nu tergiversa examinarea cererii de chemare în judecată din 05 august 2013.

Insistă că instanțele nu au cercetat sub toate aspectele cauza, nefiind elucidate documentele care confirmă cu certitudine temeinicia acestora, bazându-se însă pe aprecierea eronată atât a Legii în vigoare, cât și a probelor prezentate de el, în consecință încălcând normele de drept material la emiterea hotărârii.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Crainic Arcadii este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul lui Crainic Arcadii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Crainic Arcadii asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Crainic Arcadii ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Crainic Arcadii se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva